

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

U I M

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.10.2019. 11:20:41		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/99	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

broj: UsII-383/19-5

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom snoru tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa mag.iur. protiv rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-03/16-11/155, urbroj: 376-05-3-19-17 od 11. lipnja 2019., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Unešić, Dr. Franje Tuđmana 40, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/155, urbroj: 376-05-3-19-17 od 11. lipnja 2019.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je pod točkom I. izreke, utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Unešić prema evidenciji Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižnog odjela Drniš, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI br. 356-16 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke utvrđeno je da tužitelj ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u uvjerenju Općine Unešić, Jedininstvenog upravnog odjela od 23. svibnja 2019. i od 8. travnja 2019. koje su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Unešić i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na

kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Drniš ili podredno Područnom uredu za katastar Šibenik – Ispostava Drniš, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik). Točkom V. izreke utvrđuje se da Općina Unešić ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 31. ožujka 2016., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva za predmetne nekretnine u korist Općine Unešić ukoliko je ista nastupila nakon 31. ožujka 2016., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Drniš dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom VI. izreke obvezuje se HT da u roku od osam dana od primitka rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi HAKOM-u i Općini Unešić. Točkom VII. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini naknadu za pravo puta iz tog rješenja za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. izreke obvezuje se Općina Unešić omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je tuženik dana 31. ožujka 2016., zaprimio zahtjev Općine Unešić za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Na temelju podnesenog zahtjeva tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. Ističe da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Ova nadležnost propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također, odredbom članka 5. stavka 4. Pravilnika određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitne povrede odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud RH u presudama poslovni broj UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se ovdje radi o postupku koji je pokrenut po zahtjevu Općine za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine, količina i vrsta takve infrastrukture i visina naknade za pravo puta. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju

izjave tužitelja broj 2009/2016 od 29. kolovoza 2016. i izvoda iz poslovnih knjiga od 31. kolovoza 2016. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) utvrđena je u Elaboratu o pravu puta, broj: 356-16 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika kako je to sve navedeno u osporenom rješenju. Dodatno treba reći da je Tablica iz osporenog rješenja, popunjena sa svim potrebnim podacima razmijenjena između tužitelja i Općine tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Najprije je rješenjem HAKOM od 5. srpnja 2016. od tužitelja tražio da dostavi popunjenu Tablicu 1, potom je ista dostavljena tuženiku i Općini u Elaboratu o pravu puta te je tuženik Tablicu 1 dostavio Općini na očitovanje i dodatno popunjavanje. Iz elektroničke poruke tužitelja od 18. lipnja 2019. upućene tuženiku, cit.: „...obavještavamo vas da je HT izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz tablice naziva „Tablica 1. Općina Unešić, obračunska 11062019“ koju je HAKOM dana 11. lipnja 2019. dostavio u HT te da godišnja naknada iznosi 24.910,12 kn s početkom plaćanja od 31. ožujka 2016.“, iz čega je vidljivo da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio rješenjem. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Unešić, nije dostavila odgovor na tužbu.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je po zahtjevu zainteresirane osobe koji je podnijela u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužitelj svojim tužbenim navodima ne dovodi u sumnju utvrđene činjenice u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odnosno da je infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama navedenim u rješenju i Elaboratu kao i da zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta kako je to propisano odredbom članka 28. stavak 1. i 4. i članka 29. ZEK-a.

Tužitelju je sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Naime, odredbom članka 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Ocjenjujući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijeком osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i

obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Naprijed navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća.

Tužitelj nesporno raspolaže podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje EKI za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Prema tome osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu a koju naknadu je tužitelj, prema podacima spisa predmeta, već i obračunao.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrijekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a, a što je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019., broj: Su-479/19-3.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Odluka o objavi presude (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpravka ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić